

กสทช.ถก 4 ร่างวิทยุโทรทัศน์ แจกลิเซนที่วีดาวเทียม ต.ค.นี้

กสทช. เปิดเวทีประชาพิจารณ์ 4 ร่าง กิจการ "วิทยุ-โทรทัศน์" คาด ต.ค.นี้ เริ่มแจกลิเซน อนุญาต กลุ่มไม่ใช้คลื่นความถี่ ช่อง "ทีวีดาวเทียม" เผยไม่จำกัด "เวลา" โฆษณาของ ทีวีดาวเทียม ระบบฟรีทวี่ แต่กำกับเนื้อหา โฆษณามานานกฎระเบียบ ย่อยและ สดบ. ด้าน สมาคมโทรทัศน์ดาวเทียม แย้งประเด็นให้ ใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ (กสทช.) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น สาธารณะต่อร่างประกาศ กสทช. เกี่ยวกับการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ 4 ฉบับ

นที สุกรัตน์

ประกอบด้วย 1. หลักเกณฑ์และวิธีการ อนุญาตให้บริการโครงข่ายกระจายเสียงหรือ โทรทัศน์ 2. หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกระจาย เสียงหรือโทรทัศน์ 3. หลักเกณฑ์และวิธีการ อนุญาตให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ และ 4. หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายหรือ รับติดตั้งเครื่องรับ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ สำหรับใช้รับหรือแปลงสัญญาณในการรับ รายการของกิจการกระจายเสียงหรือกิจการ โทรทัศน์แบบบอกรับเป็นสมาชิก (กล่องรับ สัญญาณดาวเทียม หรือ set top box)

วานนี้ (1 ก.ย.) พ.อ.นที สุกรัตน์ รอง ประธาน กสทช. กล่าวว่า ร่างประกาศทั้ง 4 ฉบับดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการ "อนุญาต"

อ่านต่อหน้า > 4

ต่อจากหน้า > 1

กสทช.

ประกอบกิจการวิทยุและทีวี ทั้งกิจการที่ "ใช้ คลื่นความถี่" ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติที่จะต้อง มีขั้นตอนการประมูลในประเภทธุรกิจ และ "ไม่ ใช้คลื่นความถี่" โดยหลังจากเปิดเวทีรับฟังความ คิดเห็นแล้ว จะนำข้อมูลมาปรับปรุงร่างเสนอ บอร์ด กสทช. เห็นชอบ และส่งไปประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

หลังจากประกาศมีผลบังคับใช้ จะเข้าสู่ กระบวนการพิจารณาเพื่อให้ใบอนุญาตในการ กิจการวิทยุและทีวี ซึ่งกลุ่มที่จะพิจารณาได้ก่อน คือ กิจการไม่ใช้คลื่นความถี่ กลุ่มเคเบิลทีวี และทีวี ดาวเทียม คาดว่าเริ่มให้ใบอนุญาตได้ราวเดือน ต.ค.นี้ ทั้งประเภทโครงข่าย สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก (สถานีส่ง) และช่องทีวีดาวเทียม เพื่อ ทำให้ผู้ประกอบการเคเบิลทีวีที่มีกว่า 500 ราย และช่องทีวีดาวเทียมที่มีกว่า 500 ช่อง เข้า มาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช.

ขณะที่กลุ่มกิจการใช้คลื่นความถี่จะต้องใช้ ระยะเวลาในการจัดทำตารางคลื่นความถี่และหลัก เกณฑ์การประมูลในกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ประเภทธุรกิจอีกระยะหนึ่ง โดยคาดว่าจะเริ่ม ประมูลช่อง "ทีวีดิจิทัล" ได้ราวเดือน ก.พ.ปีหน้า ส.ทีวีดาวเทียมยื่นค้านร่าง

นายนิพนธ์ นาคสมภาพ นายกสมาคม โทรทัศน์ดาวเทียม (ประเทศไทย) กล่าวว่า สมาคมเห็นว่าร่างทั้ง 4 ฉบับ ยังมีเนื้อหาและ สารสำคัญบางประการที่จำกัดสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และเนื้อหาไม่ชัดเจน อีกทั้ง เป็นการเลือกปฏิบัติสำหรับทีวีดาวเทียม จึงยัง ไม่เห็นด้วยกับร่างทั้ง 4 ฉบับ และขอเสนอร่าง แก้ไข ซึ่งจะส่งมาให้ กสทช. พิจารณาก่อน

ประเด็นที่สมาคมไม่เห็นด้วยกับร่าง เช่น การนำส่งเงินรายได้รายปีเข้ากองทุนวิจัยและ พัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ร้อยละ 2 ของรายได้ ก่อนหักรายจ่าย นอกจากนี้ยังมีค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตรายปีที่ต้องนำส่ง กสทช.อีกร้อยละ 2 ซึ่งมองว่าเป็นการนำส่งรายได้ที่ซ้ำซ้อนและ

จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายเล็ก

นายอดิศักดิ์ ลิ้มปฐงพัฒน์กิจ กรรมการ ผู้อำนวยกา บริษัท เนชั่น บรอดแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือเอ็นบีซี กล่าว ว่าต้องการให้ปรับเงื่อนไข "อายุใบอนุญาต" ใน กิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ซึ่งกำหนดให้การยื่น ขอใบอนุญาตในครั้งแรก จะได้รับใบอนุญาต ชั่วคราว 1 ปี และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาให้ยื่นขอ ใบอนุญาตใหม่ โดยกำหนดให้กิจการวิทยุมีอายุ 3 ปี แต่ไม่เกิน 6 ปี และโทรทัศน์อายุ 4 ปี แต่ ไม่เกิน 14 ปี

เนื้อหาของร่างดังกล่าวถือเป็นการจำกัด สิทธิเสรีภาพ และการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรม ของผู้ประกอบการ เพราะเป็นการเปิดโอกาส ให้คณะกรรมการใช้ "ดุลยพินิจ" โดยขาดหลัก เกณฑ์ และอาจเกิดการทุจริตในการพิจารณา ให้ใบอนุญาตในแต่ละครั้งอีกด้วย

นายนิพนธ์ กล่าวเสริมว่า การให้ใบอนุญาต กิจการไม่ใช้คลื่นครั้งแรก 1 ปี จะส่งผลกระทบต่อ การลงทุนของผู้ประกอบการ เพราะไม่มีความ มั่นคงในการดำเนินธุรกิจและไม่สามารถขอกู้เงิน ลงทุนจากสถาบันการเงินได้ ทั้งที่ผู้ประกอบการ ทีวีดาวเทียม จำนวนมากดำเนินธุรกิจมาเป็น

ระยะเวลานานแล้ว ดังนั้น กสทช. ควร พิจารณาให้ใบอนุญาต ระยะยาว ไม่เกิน 15 ปี ในกิจการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการ กระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ พ.ศ.

2551 (พ.ร.บ.วิทยุทีวี)

กสทช.แจงเงื่อนไขไลเซนชั่วคราว

น.ส.สุกัญญา กลางณรงค์ กรรมการ กสทช. กล่าวว่า การกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใบอนุญาต ชั่วคราวกิจการไม่ใช้คลื่น ในกลุ่มโทรทัศน์ไว้ ที่ 1 ปี เพราะปัจจุบันมีช่องทีวีดาวเทียมจำนวน มากกว่า 500 ช่อง มีทั้งผู้ประกอบการรายเก่า และรายใหม่ ดังนั้น หลังจากบังคับใช้ประกาศ เพื่อพิจารณาให้ใบอนุญาตกับผู้ประกอบการ จำนวนมากในคราวเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดความ

ถกกันเรื่องเวลาในการพิจารณา "ก่อนหรือหลัง"
กสทช.จึงจะออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี พร้อม
กันทุกราย โดยหลังจากช่องทีวีดาวเทียม ได้รับ

ใบอนุญาตและเข้ามาอยู่ภายใต้การกำกับดูแล
ของ กสทช. แล้ว หากปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
ก็จะได้รับใบอนุญาตระยะยาวไม่เกิน 14 ปี

สำหรับหลักเกณฑ์การหารายได้จากโฆษณา
ซึ่งตาม พ.ร.บ.วิทยุทีวี กำหนดให้ฟรีทีวีมีรายได้จาก
โฆษณา 12 นาทีต่อชั่วโมง และกิจการโทรทัศน์แบบ
บอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวีหรือเพย์ทีวี) มีโฆษณา
6 นาทีต่อชั่วโมง ทั้งนี้ การโฆษณาในช่อง "ทีวี
ดาวเทียม" ประเภทฟรีทีวี ไม่มีเงื่อนไขกำหนด
ระยะเวลาโฆษณาไว้ในร่าง หลักเกณฑ์และวิธี
การอนุญาตให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์

น.ส.สุวิญญา กล่าวเพิ่มเติมว่า ช่องทีวี
ดาวเทียม ฟรีทีวี ซึ่งไม่ใช่คลื่นความถี่และ
ไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรับชม จึงไม่มีการ
กำหนดระยะเวลาโฆษณาต่อชั่วโมง เช่นเดียวกับ
ฟรีทีวี ที่ใช้คลื่นความถี่ และเคเบิลทีวี ที่
ต้องจ่ายค่าสมาชิกในการรับชม เนื่องจากช่อง
ทีวีดาวเทียม มีคอนเทนต์ที่หลากหลาย บาง
ช่องเป็นรูปแบบขายตรง ที่มีโฆษณาตลอดทั้ง
วัน การกำหนดระยะเวลาโฆษณาต่อชั่วโมงจึง
ทำได้ลำบาก โดยผู้ชมสามารถเลือกปฏิเสธการ
รับชมช่องทีวีดาวเทียมที่มีโฆษณาจำนวนมากได้

อย่างไรก็ตาม กสทช.จะกำกับเนื้อหาโฆษณา
ทางช่องทีวีดาวเทียมแทน โดยโฆษณาจะต้อง
ไม่ขัดกฎหมายและระเบียบของหน่วยงาน
กำกับดูแลเนื้อหาโฆษณาที่มีอยู่เดิม คือกฎระเบียบ
ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
(อย.)และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภค (สคบ.)

‘กสทช.’เดินเครื่องประชาสัมพันธ์

เมื่อวันที่ 1 ก.ย. ที่ห้องประชุมวายุภักษ์ เป็นแนวทางกำหนดโครงสร้างพื้นฐานสำหรับ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนระ คณะ ผู้ประกอบการโทรทัศน์ทั้งหมดในประเทศ กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ สำหรับบรรยากาศภายในงานดังกล่าว และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีผู้ประกอบการทั้งด้านวิทยุและโทรทัศน์ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่าง ประมาณ 200 คน เข้าร่วมเสนอความคิดเห็น ประกาศ กสทช. เกี่ยวกับการอนุญาตประกอบ และได้มีเสนอประเด็นที่ไม่มีการควบคุมการ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดย โฆษณาของทีวีแบบไม่บอกรับสมาชิก ที่ไม่มี พ.อ.ดร.นที สุกครัตน์ รองประธาน กสทช. ใน การคุ้มครองระยะเวลาการโฆษณา โดย น.ส.สุวิญญา ฐานะประธาน กสทช. เปิดเผยว่า ได้เปิดรับฟังร่าง กลางณรงค์ กสทช. ด้านคุ้มครองผู้บริโภค ระบุ 4 ฉบับ คือ 1.หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตโครง ถึงกรณีดังกล่าวว่า เนื่องจากโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกลูกค้าต้องจ่ายค่าบริการ ไม่ควรมี ค่าโฆษณาเกินเกินไป ในขณะที่โทรทัศน์แบบ ฟรีทีวีทั่วไป เป็นกิจการที่ใช้คลื่น จึงมีกฎหมาย การให้บริการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และ กำหนดแล้ว ดังนั้นในส่วนของการทีวีแบบไม่บอกรับสมาชิก กสทช. จะเตรียมออกร่างกำหนด 4. การอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่ายอุปกรณ์ ภาพของการโฆษณา เพื่อออกมาควบคุมไม่ แบบกิจการบอกรับสมาชิก ทั้งนี้ ข้อคิดเห็นที่ได้ ให้ผิดกฎหมายขององค์การอาหารและยา(อย.) จากการประชาสัมพันธ์ จะนำไปแก้ไข ปรับปรุง ต่อไป แล้วเสนอเข้าบอร์ด กสทช. เพื่อส่งให้สำนักงาน กสทช. ประกาศสงราชกิจจานุเบกษา เพื่อนำมา

อย่าให้ทีวีดูแลคนแก่

นอกเหนือจากการร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี ในปี 2558 แล้ว ปีนี้ยังเป็นปีที่ประเทศไทยเข้าสู่สถานะการเป็นสังคมผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเมินการสัดส่วนของผู้สูงอายุในปี 2558 พบว่า อยู่ที่ 9.1 ล้านคน หรือ 13% ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2548 ถึง 2.5 ล้านคน

ระยะเวลาอีกเพียง 3 ปี คงไม่เพียงพอต่อการวางมาตรการตั้งรับอย่างพร้อมพร้อมครอบคลุมทุกมิติ และเป็นไปได้ว่าส่วนหนึ่งของปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้อาจจะถูกกลืน

สังคมผู้สูงอายุกำลังเคลื่อนเข้ามา สถาบันครอบครัวในสังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลง ประเด็นที่น่าครุ่นคิดคือ ผู้สูงวัยเหล่านี้จะดำเนินชีวิตในรูปแบบใด หรือครอบครัวในสังคมไทยจะช่วยเหลือดูแลผู้สูงวัยอย่างเหมาะสมได้อย่างไร แต่เหนืออื่นใดปรากฏการณ์ที่ธุรกิจสื่อกำลังขยายตัว ทำให้ประเด็นการเสพสื่อของกลุ่มผู้สูงวัยเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสนใจ

เสียงเตือนจาก นพ.นันทศักดิ์ ธรรมานวัตร ผู้อำนวยการสถาบันเวชศาสตร์ สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวร เพื่อผู้สูงอายุ จึงนำรับฟัง

“สื่อมีหลายรูปแบบ มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ต้องเข้าใจและเท่าทันพฤติกรรม หากปล่อยให้ผู้สูงวัยใช้” นพ.นันทศักดิ์ อธิบายต่อไปว่า หากแบ่งชนิดของสื่อออกเป็น 3 รูปแบบใหญ่ๆ ได้แก่ 1.โทรทัศน์ 2.วิทยุ 3.โทรศัพท์ จะพบว่าแต่ละชนิดมีความจำเป็นและอันตรายที่แตกต่างกัน

ข้อดีของโทรศัพท์ คือทำให้ผู้สูงวัยเข้าถึงบุตรหลานได้ง่ายขึ้น เกิดความใกล้ชิดภายในครอบครัว

จากผลวิจัยระบุว่า การใช้โทรศัพท์ของผู้สูงวัยทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น รู้สึกสบายใจมากขึ้น คลายเหงา และความคิดถึงลงได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่ากังวลคือ หากเบอร์โทรศัพท์ของผู้สูงวัยถูกปล่อยให้ตกไปอยู่ในมือของมิจฉาชีพ นั่นเท่ากับว่าปล่อยให้มิจฉาชีพสามารถสื่อสารทางตรงกับผู้สูงวัยได้ ตรงนี้จะเกิดปัญหา

ในอีกไม่กี่ปีกลุ่มผู้สูงวัยจะเป็นประชากรที่มีจำนวนมากที่สุดแต่ดูเหมือนสังคมไทยจะยังไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการดูแลคนกลุ่มนี้ การให้คนแก่อยู่บ้าน ดูทีวี จัดหาอาหารการกิน และดูแลสุขภาพ อาจไม่เพียงพอ ในยุคที่สื่อใหม่เกิดขึ้นหลากหลาย ที่วิวาทเทียมผุดขึ้นนับร้อยช่อง วิทยุอีกนับพันสถานี การปล่อยให้ผู้สูงวัยใช้สื่อเหล่านี้เป็นเพื่อน ต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสม เพราะผลเสียที่แฝงเร้นอยู่นั้นมีมาก

ใช่เพียงแค่การดูแลผู้สูงวัยในวันนี้ แต่สำหรับทุกคนที่วันหนึ่งจะต้องเป็นผู้สูงวัย การเตรียมตัวหากิจกรรมที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็น ○

อ่านประกอบ

★ อย่าดูแลคนแก่ด้วยทีวี.....A3

“ไม่ใช่เฉพาะผู้สูงอายุที่จะเชื่อคนง่าย ขนาดวัยรุ่นวัยทำงานที่อยู่ในสังคมทุกวันก็ยิ่งถูกหลอกให้โอนเงิน หรือตกเป็นเหยื่อมิจฉาชีพเหล่านี้ได้ ดังนั้นหากให้ผู้สูงอายุใช้โทรศัพท์มือถือก็ควรที่จะเก็บรักษาเบอร์โทรศัพท์ของท่านให้ดีที่สุด” นพ.นันทศักดิ์ ย้ำเตือน

สำหรับวิทยุ ภาพรวมมีการควบคุมอยู่ในเกณฑ์ดี ปัญหาจะเกิดขึ้นเฉพาะวิทยุชุมชน และรายการที่มีการปลุกระดมทางการเมืองซ้ำๆ ด้วยอารมณ์ที่รุนแรง ตรงนี้เมื่อผู้สูงอายุเปิดฟังแล้วติดตามเป็นเวลานานจะเกิดความเครียดสะสมขึ้นอย่างไม่รู้ตัวท้ายที่สุดก็จะทำให้ความดันขึ้น กระทั่งกระทบการทำงานของหัวใจ และทำให้ล้มป่วยถึงขั้นโคมาได้

“สื่อที่ปลุกระดมด้วยการคำต่อคำตรงข้ามเพียงอย่างเดียวเป็นอันตรายต่อผู้สูงอายุมาก หากบุตรหลานได้ยินได้ฟังว่าท่านกำลังรับฟังหรือสนใจที่จะติดตามก็ควรที่จะบอกท่านให้ฟังสิ่งอื่น หรือพยายามทำความเข้าใจกับท่านว่ามันจะเกิดผลเสียอย่างไร” นพ.นันทศักดิ์ ให้คำแนะนำ

เช่นเดียวกับโทรทัศน์ หากเป็นสถานีกระแสหลักก็ค่อนข้างควบคุมได้ดี เพียงแต่ยังไม่มีความจำเป็นสำหรับผู้สูงอายุเท่าที่ควร จากการสังเกตส่วนตัวพบว่ามียังบางสถานีเท่านั้นที่ให้ความสำคัญกับการจัด

รายการให้ผู้สูงอายุ ทั้งๆ ที่ผู้สูงอายุอยู่กับบ้านและดูโทรทัศน์เป็นหลัก ส่วนสถานีกระแสรองหรือเคเบิลทีวียังมีปัญหา

หากจำแนกสถานีโทรทัศน์เคเบิลออกเป็น 2 ประเภท คือ 1.ต้องจ่ายค่าบริการรายเดือน ส่วนใหญ่รายการจะไม่นับเป็นอันตราย 2.ไม่ต้องจ่ายค่าบริการ อาทิ เคเบิลท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะแบ่งรายการออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ความรู้ทั่วไป ชายของ และการเมือง

ในส่วนของคุณภาพทั่วไปนั้นคงไม่มีปัญหาสำหรับเนื้อหาทางการเมืองก็เช่นเดียวกับวิทยุ คือสร้างให้เกิดความเครียดแต่ก็น่าเป็นห่วงอีกประการคือรายการขายของ โดยเฉพาะการขายผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและสุขภาพที่อ้างอ้างสรรพคุณเกินจริง ซึ่งสถานีเหล่านี้จะพูดซ้ำๆ วนไปวนมา มีความพยายามโน้มน้าวด้วยการนำผู้ที่อ้างว่าใช้แล้วได้ผลจริงมายืนยัน ซึ่งจะทำให้ผู้สูงอายุหลงเชื่อได้ ยังเป็น

ผู้สูงอายุที่ไม่มีภูมิคุ้มกันด้านสื่อแล้ว มีโอกาสจะถูกหลอกได้ง่ายยิ่งขึ้น

“ท่านอยู่ในยุควิทยุมา พอเข้าสู่ยุคโทรทัศน์ก็จะเข้าใจว่าสินค้าที่ขายผ่านโทรทัศน์มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ยิ่งเป็นคนมีความน่าเชื่อถือมาแนะนำก็ยิ่งทำให้เชื่อได้โดยง่าย และตัวผู้สูงอายุเองเล็กๆ แล้วอาจมีความกังวลด้านสุขภาพ แต่ไม่ได้ปรึกษาใคร หากพบว่าสินค้าในรายการโทรทัศน์ตอบใจด้วยความมั่นใจให้ท่านได้ ก็มีโอกาที่จะเชื่อโดยทันที” นพ.นันทศักดิ์ อธิบาย

นพ.นันทศักดิ์ อธิบายต่ออีกว่า สิ่งทีบุตรหลานต้องทำคือให้ความใกล้ชิดและคอยสังเกตพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อของผู้สูงอายุ ต้องพูดคุยหรืออธิบายให้ผู้สูงอายุในบ้านเข้าใจถึงธรรมชาติของสื่อพยายามให้เหตุผลท่านมากกว่าจำกัดไม่ให้นานดู อาทิ ชี้แจงว่ายาเหล่านั้นไม่ใช่อะไร กลยุทธ์ที่สื่อใช้โน้มน้าวใจเป็นอย่างไร นั้นรวมถึงรายการทาง

การเมืองด้วย

สอดคล้องกับ จิรัชัย มูลทองโร่ย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ที่ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันโฆษณาทางเคเบิลทีวีแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1.ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งมีสัดส่วนถึง 80% ของโฆษณาทั้งหมด และเป็นสิ่งที่เสี่ยงต่อผู้สูงอายุมากที่สุด 2.ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า 3.วัตถุดิบทางการแพทย์ 4.อื่นๆ โดย 3 กลุ่มหลังอาจไม่

เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุโดยตรงสักเท่าไร

สำหรับผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น จิรัชัยให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เป็นสินค้าที่ผู้สูงอายุหลงเชื่อคำโฆษณาและตัดสินใจซื้อมากที่สุด ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ยา เครื่องออกกำลังกาย เครื่องมือแพทย์ ทางออกที่ดีที่สุดคือ หากต้องการจะซื้อสินค้ามาใช้จริงให้ปรึกษากับแพทย์เจ้าของไข้หรือเภสัชกรก่อนว่าใช้ได้หรือไม่ จะกระทบกับสุขภาพหรืออาการป่วยที่มีอยู่หรือไม่ เพราะหากซื้อมาโดยพลการจะส่งผลเสียอันตรายอย่างมาก

การดูแลผู้สูงอายุจึงมิใช่แค่ปล่อยให้อยู่บ้าน โดยเปิดทีวีหรือใช้สื่อต่างๆ ให้เป็นเพื่อนแก้เหงา แต่ต้องจัดหากิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุ

กรณีการ บรณเท่งจิตร รองเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ แนะนำว่า ผู้สูงอายุหรือผู้ที่เกษียณอายุมีโอกาสเกิดภาวะซึมเศร้าได้ง่ายเนื่องจากมีเวลาว่างมาก บุตรหลานจึงควรให้กำลังใจและดูแลอย่างใกล้ชิด ธรรมชาติของการอยู่บ้านนานๆ หรือทอดทิ้งให้ผู้สูงอายุไว้กับโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว จะทำให้เกิดความรู้สึกจำเจซ้ำซาก ท้ายที่สุดก็จะเข้าสู่ภาวะซึมเศร้าได้ง่าย บุตรหลานจึงต้องเข้าใจและหาเวลาพาผู้สูงอายุออกไปเปลี่ยน

บรรยากาศสม่ำเสมอ

สำหรับตัวผู้สูงอายุเอง จำเป็นอย่างยิ่งต้องจัดหากิจกรรมให้กับตัวเอง กิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากขณะนี้ คือการรวมกลุ่มเพื่อเป็นอาสาสมัครหรือจิตอาสาช่วยเหลือตามมูลนิธิต่างๆ หรือตามสถานพยาบาล นอกจากนี้ อาจมีการรวมกลุ่มเพื่อพูดคุยกันแลกเปลี่ยนทัศนคติต่อเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้สมองไม่ฝ่อ

ปิ่นชาย ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) บอกว่า ขณะนี้ พม.ได้จัดโครงการบ้านกลางผู้สูงอายุและโรงเรียนผู้สูงอายุกระจายอยู่ในชุมชน 20 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจะมีกิจกรรมดูแลทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมถึงการฝึกอาชีพในเวลาว่าง และยังมีบริการให้คำปรึกษาทางจิตใจโดยเฉพาะ ที่ศูนย์ประชาบดี โทร.1300 ตลอด 24 ชั่วโมง

แต่ที่สำคัญต้องไม่ลืมว่า ความสนใจและให้เวลาจากครอบครัว บุตรหลาน ญาติมิตร คือสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สูงวัยต้องการ ○

คุมขายตรงผ่านสื่อ

จิรัชย์ มุลทองโรย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เปิดเผยว่า มีกฎหมายดูแลการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อยู่แล้ว หากเป็นประเภทสินค้าเพื่อสุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) จะเป็นผู้ดูแลเป็นหลัก ทั้งด้านการอนุญาตผลิต การโฆษณา ส่วน สคบ. จะดูแลเฉพาะเบี่ยงเบนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าอื่นๆ ส่วนกรณีสินค้าประเภทอื่นๆ ที่ไม่ใช่สินค้าเพื่อสุขภาพ สคบ. จะดูแลในส่วนเนื้อหาโฆษณาด้วย

“ล่าสุด วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้สั่งให้แต่งตั้งอนุกรรมการให้ความเห็นและตรวจสอบโฆษณาสินค้าและบริการของธุรกิจขายตรง วางแนวทางไว้ คือ ให้ผู้ประกอบการขอความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาโฆษณาก่อนได้เพื่อลดข้อผิดพลาด เฝ้าระวังการโฆษณาผ่านทีวีดาวเทียม ซึ่งจะอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่โฆษณาผ่านสื่อได้ แรงประชาสัมพันธามาตรการเชิงรุกในครั้งนี้

นอกจากนี้ สคบ.ได้ทำบันทึกความร่วมมือหรือเอ็มโอยูกับคณะกรรมการกิจการกระจาย

เสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) และ อย. เพื่อดำเนินการช่วยเหลือภาคประชาชนแบบบูรณาการ

ด้าน **สุภิญญา กลางณรงค์** กรรมการ กสทช. และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ (กสท.) กล่าวว่า

การควบคุมเนื้อหาธุรกิจขายตรงผ่านทีวีดาวเทียมของ กสทช. จะเกิดขึ้นในช่วงเดือน พ.ย.นี้ หลังร่างประกาศ กสทช. เกี่ยวกับการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ 4 ฉบับได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งหากมีการเผยแพร่เนื้อหาที่โฆษณาเกินจริงและไม่ได้

รับการรับรองมาตรฐานจาก อย. กสทช.มีสิทธิที่จะให้หรือไม่ให้ใบอนุญาตก็ได้

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีผู้ประกอบการหลายราย เช่น ป้าเซ็ง ลีน่าจิ้ง ที่ปรับเนื้อหาจากการขายตรงแบบเดิมเป็นวิธีการสอนทำน้ำหมักซึ่งจะต้องพิจารณาถึงเจตนาที่แท้จริงว่ามีจุดประสงค์จะขายสินค้าหรือไม่ หากยังเข้าข่ายขายตรงเช่นเดิมก็มีสิทธิไม่ได้รับใบอนุญาต

จิรัชย์

คิดใหม่วันอาทิตย์

• อติศักดิ์ ลิ้มปทุมพัฒนกิจ

adisak@nationgroup.com

มายาผิด ๆ เเบบิล-ทีวีดาวเทียม โฆษณา5นาที่หรือไร้ข้อกำหนด?

เมื่อวานนี้ที่ผู้ประกอบการหลายคนบ่นว่า กสทช.จัดแบบเร่งรัด-รวบรัด เข้าทำนองทำเป็นแค่ "พิธีกรรม" ตามกฎหมายที่บังคับให้ต้องทำประชาพิจารณ์ประกาศทุกฉบับของ กสทช.

แต่เมื่อวานนี้อาจจะเป็น "จุดเปลี่ยน" ของการให้คำนิยาม "การให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่" ที่มีความเข้าใจไม่ทั่วถึงกันถึงการกำหนดให้สามารถหารายได้จากโฆษณาได้ไม่เกิน ชั่วโมงละ 6 นาทีครึ่ง

ข้อกำหนดนี้อาจจะไม่ใช่ว่า สำหรับ "กิจการโทรทัศน์ดาวเทียม" ที่ไม่ได้เก็บค่าสมาชิกที่เดิมเป็นที่เข้าใจกัน ว่ากฎหมายกำหนดให้อยู่ในกลุ่มกิจการบริการสมาชิก สามารถหารายได้จากโฆษณาได้ไม่เกิน ชั่วโมงละ 6 นาทีครึ่ง

เมื่อคุณต่อพงษ์ เสนานนท์ ประธานคณะอนุกรรมการ กสทช.ฝั่งบรรดาศักดิ์ถูกถามประเด็นนี้ขอให้ อธิบายให้ชัดเจนอีกครั้ง คุณต่อพงษ์อธิบายว่ากิจการวิทยุชุมชนเป็นการใช้ความถี่ชัดเจน ส่วนกิจการเคเบิลทีวี และทีวีดาวเทียมก็ใช้คลื่นความถี่แต่ไม่ต้องขอรับการจัดสรร กิจการเคเบิลทีวีมีรายได้จากการบอกรับสมาชิก ไม่ควรจะมีโฆษณาได้เท่ากับฟรีทีวีที่จะเป็นที่ยอมรับ

แต่กิจการทีวีดาวเทียมมีทั้งประเภทรายได้จากการบอกรับสมาชิกที่อยู่ในแพลตฟอร์มและไม่มีรายได้จาก บอกรับสมาชิก คือ Free to Air แบบฟรีทีวี แต่กฎหมายไม่ได้มีข้อกำหนดชัดเจนในส่วนของการทีวีดาวเทียม ที่ไม่ได้บอกรับสมาชิก ดังนั้นการกำหนดจำนวนนาที่โฆษณายังไม่ชัดเจนว่าจะครอบคลุมถึงทีวีดาวเทียมหรือเปล่า

ตีความความเห็นของคุณต่อพงษ์น่าจะให้แนวทางว่า ณ เวลานั้นที่ยังไม่มีความชัดเจน โทรทัศน์ดาวเทียม จะโฆษณากี่นาที่ต่อชั่วโมงก็ได้เพราะกฎหมายยังไม่ได้ครอบคลุมไปถึง

ถ้าเป็นอย่างนี้เท่ากับเป็นการ ปลดพันธนาการของทีวีดาวเทียม ออกจากกฎการหารายได้เท่ากับเคเบิลทีวี คือ ครั้งหนึ่งของฟรีทีวี ทั้งๆ ที่การประกอบธุรกิจของทีวีดาวเทียมกับฟรีทีวีมีช่องทางรายได้เหมือนกัน คือ รายได้หลัก มากกว่า 90% มาจากรายได้โฆษณาที่จะต้องอาศัย Eye Ball ของคนดูจำนวนมากๆ ก็จะมีบริษัทซื้อโฆษณามากขึ้น

สมาคมโทรทัศน์ดาวเทียมแห่งประเทศไทยได้แสดงจุดยืนมาโดยตลอดว่าการโทรทัศน์ดาวเทียมที่ให้บริการ แบบ Free to Air เป็นแบบเดียวกับโทรทัศน์แบบฟรีทีวี 6 ช่อง จึงควรจะให้โฆษณาได้เท่ากับฟรีทีวี คือ เฉลี่ยแล้ว ชั่วโมงละไม่เกิน 10 นาทีแต่สูงสุดได้ไม่เกิน 12 นาทีต่อชั่วโมงเพื่อทำให้เกิดความเป็นธรรมและเท่าเทียมในการดำเนิน ธุรกิจ ซึ่งแตกต่างจากกิจการเคเบิลทีวีที่มีรายได้จากค่าสมาชิกที่เห็นด้วยจะให้โฆษณากี่ครั้งเดียวของฟรีทีวี

เคเบิลทีวีกับโทรทัศน์ดาวเทียมเป็นกิจการที่ถูกเข้าใจผิดเหมารวมกันอยู่บ่อยๆ ว่า เป็นกิจการแบบ เดียวกัน แต่ในความจริงแล้วรูปแบบธุรกิจเคเบิลทีวีกับธุรกิจโทรทัศน์ดาวเทียมแตกต่างกันไม่แพ้กัน โดยตรง แต่กลับต้องพึ่งพากันและยังมีจานดาวเทียมเป็นตัวเร่งให้เคเบิลเปลี่ยนพลั่วไปเรื่อยๆ แต่ช่องทีวี ดาวเทียมไม่ได้มีจำนวนคนดูลดน้อยลง

ความเข้าใจผิดหรือความไม่เข้าใจในลักษณะธุรกิจนี้ของสภานิติบัญญัติได้ทำให้เกิดคำนิยามผิดๆ ใน รัฐธรรมนูญปี 2550 ที่เปลี่ยนแปลงหลักการสำคัญของ "คลื่นความถี่เป็นทรัพยากรอันมีจำกัด" จะต้องได้รับการ จัดสรรให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญปี 2540 กลายเป็นกิจการโทรทัศน์ที่ใช้ความถี่ที่มีจำกัด แต่สามารถใช้เทคโนโลยีเพิ่มช่องได้ไม่จำกัดกับกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้ความถี่ที่มีไม่จำกัด ซึ่งในรัฐธรรมนูญปี 2550 ก็ไม่ได้ให้คำนิยามชัดๆ ว่า ครอบคลุมถึงเคเบิลทีวีและทีวีดาวเทียม

เพราะในปี 2550 ที่มีการร่างรัฐธรรมนูญ ช่องทีวีดาวเทียมยังมีอยู่ไม่ถึง 10 ช่อง ทำให้เกิดความเข้าใจผิดๆ เหมารวมว่าเคเบิลทีวีกับทีวีดาวเทียมเป็นธุรกิจแบบเดียวกัน คือ ได้เงินจากค่าสมาชิก ทำให้เกิดข้อกำหนดใน กฎหมายประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ปี 2551 กำหนดให้หารายได้จากโฆษณาได้ไม่เกิน ชั่วโมงละ 5 นาที น้อยกว่าฟรีทีวีที่กฎหมายอนุญาตให้เฉลี่ยไม่เกิน 10 นาทีต่อชั่วโมง

จึงเกิดนิยาม "กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่" หมายความว่า กิจการ กระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ซึ่งไม่ต้องขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม

ซึ่งเป็นนิยามที่ยังมีข้อถกเถียงกันไม่จบในทุกรัฐที่มีการประชาพิจารณ์ แม้กระทั่ง พ.อ.ดร.นที สุกุลรัตน์ ในสมัยที่เป็นประธานคณะอนุกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ยังยืนยันว่า "ทีวีดาวเทียม" เป็น กิจการที่ใช้ความถี่จะต้องรอให้เกิด กสทช.เพื่อมาจัดสรร จึงไม่สามารถจะให้ใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปีได้ ซึ่งเป็นกร

ตีความแบบ "วิเศษ" ที่ยึดตามหลักเทคโนโลยีของทีวีดาวเทียมที่ใช้ความถี่เช่นเดียวกัน แต่เป็นความถี่แบบไม่
สาธารณะทำให้ไม่ต้องขอรับการจัดสรร

เมื่อวานนี้ผู้เข้าร่วมประชุมที่ประชุม "วิเศษ" ยังขอให้แก้ไขคำนิยามใหม่เพราะเคเบิลทีวีและทีวี
ดาวเทียมต่างต้องใช้ความถี่ จึงไม่น่าจะใช้คำว่า "กิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้ความถี่" ที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการ
ตีความอยู่ตลอดเวลาอีกต่อไป ซึ่งผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่ กสทช.จะแก้ไขอย่างไรเพราะนิยาม "กิจการที่ไม่ใช้
คลื่นความถี่" ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบกิจการปี 2551 กับกฎหมาย กสทช.ปี 2553
นอกจากนี้ บางครั้งยังมีความเข้าใจผิดไปว่าประเทศไทยมีเคเบิลทีวีรายเดียว คือ ยูบิซีหรือทรูวิชั่นส์ แต่
ความเข้าใจผิดนั้นจะลดน้อยลงไปมากแล้วในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เมื่อเกิดปรากฏการณ์นักการเมืองที่มีอำนาจใน
รัฐบาลพยายามห้ามเคเบิลทีวีเอชอาร์ ASTV หรือช่อง People Channel ไปเผยแพร่หรือ Re-boardcast
ส่งถึงสมาชิก

จนเกิดคำศัพท์ "เคเบิลจอต้า" อยู่ช่วงหนึ่งก่อนจะเกิดปรากฏการณ์ "ทีวีดาวเทียมจอต้า" ที่ทำให้สังคมเกิดการ
ตื่นรู้ว่าทีวีดาวเทียมได้เข้าถึงครัวเรือนไทยไปไม่น้อยกว่า 7-8 ล้านครัวเรือนหรือเกือบครึ่งหนึ่งของครัวเรือนไทย
แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่บางคนในสำนักงาน กสทช.ยังใช้ คำพูดผิดไปว่า "เคเบิลทีวี" เกิดขึ้นมากมายในช่วง
ที่ผ่านมา แต่น่าจะหมายถึง "ทีวีดาวเทียม" เสียมากกว่าที่เกิดขึ้นกว่า 200 ช่องในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา แต่เคเบิลทีวี
ท้องถิ่นในรายเล็กๆ กลับทยอยปิดตัวลงไปด้วยซ้ำเมื่อถูก "จานดาวเทียม" รุกราน ธุรกิจเคเบิลทีวีท้องถิ่นในปี
นี้จะเห็นการประกาศปิดตัวของรายเล็กๆ ที่มีสมาชิกต่ำกว่า 3,000 รายที่ไม่เพิ่มขึ้นเลย

พูดง่าย ๆ ว่า "เคเบิลทีวี" น่าจะเป็นธุรกิจโลจิสติกส์ทางสายที่มีคลื่นความถี่อยู่เสมือนเป็น "พาหนะ" ใน
การนำ "ช่องรายการ" หรือคอนเทนต์ไปส่งถึงสมาชิกที่บ้าน โดยสมาชิกจ่ายเงินเป็น "ค่าขนส่ง" และเคเบิลทีวี
ไม่มีส่วนได้รายได้จาก "ช่องทีวีดาวเทียม"

ส่วน "โทรทัศน์ดาวเทียม" เป็นธุรกิจผลิตเนื้อหาที่มี 2 แบบ คือ แบบ Free to Air ดูฟรีแล้วหารายได้จาก
โฆษณาที่มีกว่า 200 ช่องแล้วและแบบเข้ารหัสเก็บเงินค่าดู ซึ่งกำลังเป็นแนวโน้มใหม่ของธุรกิจ "ขายคอนเทนต์"
ที่ต้องมี Platform เป็นช่องทางให้ "ผู้ชม" ที่เต็มใจจะจ่ายเงินค่าดูเพื่อดู "คอนเทนต์" แบบ Exclusive
ผู้ประกอบการโทรทัศน์ดาวเทียมมี "ต้นทุนค่าขนส่ง" ในการเข้า "ช่องความถี่บนดาวเทียม" เพื่อให้หน้า
คอนเทนต์ไปถึงบ้านผู้บริโภคโดยไม่ต้องจ่ายค่าสมาชิก ผู้บริโภคเสียเงินครั้งเดียวในการติดตั้งจานดาวเทียมเพื่อ
"ยินยอม" รับช่องรายการทีวีดาวเทียมเข้าไปในบ้านฟรีๆ ไม่เสียค่าสมาชิก แต่ต้องแถม "ยอมดูโฆษณา" ที่มากับ
ช่องทีวีดาวเทียมที่เป็นแหล่งรายได้หลักของธุรกิจนี้

ในขณะที่ผู้ประกอบการเคเบิลทีวี เมื่อรายได้หลักมาจาก "ค่าสมาชิก" ก็ชอบในการนำส่ง "ช่องทีวีดาวเทียม"
ที่ผู้ประกอบการไม่ได้ "คิดเงิน" ส่งไปยังบ้านครัวเรือนที่ไม่พร้อมในการ "จ่ายเงิน" เพื่อติดตั้งจานดาวเทียมไว้
บนหลังคาบ้าน

ธุรกิจเคเบิลทีวีกับธุรกิจโทรทัศน์ดาวเทียม จึงมีลักษณะ "พึ่งพาอาศัยกัน" หรือนำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ในช่วง
ประมาณ 5 ปีที่ผ่านมาที่เพิ่งจะเริ่มช่องทีวีดาวเทียมเกิดขึ้นไม่กี่สิบช่อง

ช่วงนั้น "เคเบิลทีวีท้องถิ่น" สอย "ช่องทีวีดาวเทียม" แทบทุกรายของไทยลงในช่องรายการที่มีมากกว่า
60-70 ช่องที่ยังเหลืออีกด้วยซ้ำ จึงต้องไป "สอย" ช่องทีวีดาวเทียมต่างประเทศลงอีกนับสิบช่อง

แต่สถานการณ์ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาเปลี่ยนไป เมื่อช่องทีวีดาวเทียมผุดเป็นดอกเห็ดในมากกว่า 200 ช่อง
เคเบิลทีวีในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา จึง "เลือกสอย" ช่องทีวีดาวเทียมที่เป็นที่นิยมของคนดู จนกลายเป็นว่าผู้ประกอบการ
การช่องทีวีดาวเทียมต้องไปอ้อนวอน จนแทบจะต้องจ่ายเงินให้เคเบิลทีวีท้องถิ่นเพื่อให้นำช่องรายการของตัวเอง
ลงไป Re-boardcast เพื่อให้ได้คนดูมากขึ้นกว่าการดูผ่านจานดาวเทียม

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา อำนาจต่อรองของเคเบิลทีวีมีมากกว่าผู้ประกอบการช่องทีวีดาวเทียม แต่อำนาจต่อ
รองของเคเบิลทีวีเริ่มลดลงตามลำดับ เมื่อช่องทีวีดาวเทียมบนจานดาวเทียมทะลุไปกว่า 200 ช่องที่มี "จำนวน"
มากกว่าเคเบิลทีวีจะนำไปลงได้ แต่ได้ทำให้ "จานดาวเทียม" เฟื่องฟูขึ้นอย่างรวดเร็ว

สัดส่วนจำนวนสมาชิกเคเบิลทีวีท้องถิ่นเมื่อ 3-4 ปีก่อนหน้า น่าจะใกล้เคียงกับจำนวนครัวเรือนที่ติดตั้งจาน
ดาวเทียมประมาณ 2-3 ล้านสมาชิก สัดส่วนสมาชิกเคเบิลทีวีกับจำนวนครัวเรือนที่ติดตั้งจานดาวเทียมน่าจะเป็น 1:1

แต่สมาชิกเคเบิลทีวีกลับไม่ได้เพิ่มขึ้นเลยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ขณะที่ "จานดาวเทียม" เติบโตรวดเร็วมาก ปีนี้
สมาชิกเคเบิลทีวีท้องถิ่นน่าจะหยุดอยู่ที่เดิมประมาณ 2.5 ล้านครัวเรือน แต่จานดาวเทียมทุกระบบน่าจะรวมกัน
ไม่น้อยกว่า 8-9 ล้านครัวเรือน สัดส่วนสมาชิกเคเบิลทีวีกับจำนวนจานดาวเทียมน่าจะเป็น 1 : 3 หรืออาจจะถึง
1 : 3.5 เข้าไปแล้ว

สัดส่วนนี้ยังห่างกันไม่เรี่ยไร หากผู้ประกอบการเคเบิลทีวียังอยู่ในสภาพแตกกระจายและอ่อนแอลง
เรื่อยๆ จากการโจมตีทางน่านฟ้าจากจานดาวเทียมที่มี "ช่องทีวีดาวเทียม" เป็นเสบียงฟรีๆ ที่เคยเป็น "สินค้าหลัก"
ของเคเบิลทีวีที่ส่งไปถึงบ้านแล้วเก็บเงิน

เมื่อติดกระดุมเม็ดแรกผิด ทำให้เกิดมายาผิดๆ ในนิยาม "กิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่" ที่แท้จริงแล้ว
เป็น "กิจการที่ใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ต้องขอรับการจัดสรร" ได้ทำให้หลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ กสทช.กำลังพยายามเร่ง
ออกมาเพื่อจะจัดระเบียบ "วิทยุชุมชน-เคเบิลทีวี-ทีวีดาวเทียม-จานดาวเทียม-โครงข่าย" ยังมีหลายคำถามที่
กสทช.ตอบไม่ได้และไม่อยากตอบเพราะ กสทช.เองก็ไม่มีอำนาจไปแก้ไขกฎหมายเปลี่ยนคำนิยามให้ถูกต้อง
ก่อนจะออกหลักเกณฑ์ต่างๆ

อะอะอะไรก็ประกาศให้โลกรู้ พล.อ.อ.เรศ ปุณศรี ประธาน กสทช. จึงต้องทำความเข้าใจกับ สุกัญญา กลางณรงค์ บอร์ด กสทช. ให้เรียบเรียงว่าการเสนอความเห็นในโซเซียลมีเดีย นั้น ต้องมีความเหมาะสมและพอดี โดยมีกรอบจริยธรรมเป็นมาตรฐาน...@ เหตุการณ์สืบเนื่องมาจากมติบอร์ด ที่ให้ความเห็นชอบเรื่องการกำหนดปริมาณเดือครองคลื่น 3 จีสูงสุดสำหรับผู้เข้าประมูล 15 MHz (จากเดิม 20 MHz) ด้วยราคา 5 MHz ละ 4,500 ล้านบาท ซึ่ง กสทช. สุกัญญาไม่เห็นด้วย...@ เธอจึงได้แสดงความคิดเห็นผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างเมามั่นในอารมณ์ จนทำให้ กสทช. สุทธิพล ทวีชัยการ รำคาญหัวใจ และเป็นที่มาของการออกมาแซ่บเวอร์กับนักข่าวว่า...@ ขณะนี้บอร์ด กสทช. หลายคนเริ่มกังวลอย่างจริงจังถึงการโพสต์ข้อความบนโซเซียลเน็ตเวิร์ก ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน และเป็นที่ชัดเจนว่า กสทช. สุกัญญา เลือกที่จะแสดงความเห็นส่วนตัวต่อสาธารณชน แม้จะเป็นข้อมูลเสียข้างน้อยและขัดแย้งกับมติบอร์ด...@ สำหรับ กสทช. แล้วจริยธรรมถือเป็นเรื่องสำคัญและการมาทำหน้าที่ถือว่ามีความเสี่ยงหากกลัวก็ต้องอย่ามาเป็นบอร์ด เพราะการเป็นบอร์ดต้องคำนึงถึงมติเสียงข้างมาก ต้องรับผิดชอบและรับชอบร่วมกัน ไม่ใช่คิดแต่จะรับชอบอย่างเดียว และเมื่อมีการลงมติเสียง ก็ควรจะเคารพต่อมตินั้น...@ กสทช. สุทธิพล ยังแซ่บเวอร์ต่อด้วยว่า บอร์ดมีความเห็นแตกต่างได้ แต่ไม่ควรนำไปสู่ความแตกแยก ไม่มีใครโง่กว่ากันหรือรักประเทศชาติมากกว่ากัน ขณะที่ กสทช. สุกัญญา ได้กลับว่าเป็นสิทธิและจะทำต่อไป... ้วยกินกันไม่ลงคะ...@ แต้น แต้น เต็น เคาะออกมาแล้ว ในที่สุด กฤษณัน งามผาดพิงส์ ก็ตกลงปลงใจยอมนั่งเก้าอี้ซีไอโอ เคเบิล ไทย โฮลดิ้งส์ หรือ ซีทีเอช เพื่อที่จะเนรมิตไอเดียบรรเจิดบนแผ่นกระดาษให้กลายเป็นเรื่องจริงให้ได้...เฮ้อ ฮับ ฮับ...@ เป็หน้ายแข็งความประพฤติเป็นยั้งนัก

เพราะ ดีแทค ทำเครือข่ายล่มซ้ำซากอย่างไม่น่าเชื่อ ครึ่งที่ผ่านมาเป็นครั้งที่ 5 ในรอบปี โดยวงนี้เป็นปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ MPLS Signaling Router อันทำให้มือถือลูกค้าเฉลี่ยทั่วประเทศ 20% ของพื้นที่ ขานชื่อกันลั่นึกอุปกรณ์ที่ว่า มี Cisco เป็นผู้ผลิต...@ ส่วนที่ไม่สามารถชดเชยให้ลูกค้าได้ทั้งฐานนั้นเป็นเพราะเหตุขัดข้องในครั้งนี้จะกระทบลูกค้าราว 3-4 ล้านเลขหมายเท่านั้น และทำให้ชดเชยก็คิดเป็นอัตราถึง 10 เท่าของการใช้งานปกติ ลูกค้าเลยแย่งกันจะเป็นจะตาย...@ เฮ้า วงนี้ จอน เอ็ดดี้ อับดุลลาห์ ซีไอโอ ดีแทค อดหลับอดนอน อยู่บัญชาการแก้ปัญหาเกือบตลอดคืน ก่อนที่รุ่งขึ้นจะต้องบินไปบริษัทแม่ เทเลนอร์ นอร์เวย์ เพื่อขอตั้งค้มาแข่งประมูล 3 จี...@ ทำชุมชนคลองเตยเป็นพื้นที่ทับซ้อนไปซะงั้น เมื่อกองทัพอของ 2 รมต. ไอซีที และคมนาคม บังอญไปจัดงานประชาสัมพันธ์วันและเวลาเดียวกัน วัดจากสายตา กองทัพของฝ่ายหลังมีภาษีกว่านิดหนึ่งเนื่องจากได้พระเอกอัมมิชิชาติ มาช่วยเรียกเสียงกรี๊ด...@ ผ่านไปหลายวันก็ยังไม่พิน นักข่าวที่ไปนั่งฟัง น.อ.อนุศิษฐ์ นาคกรพรรพรมว.ไอซีทีที่แถลงผลงานประจำปีมีนไม่หายเพราะรัฐมนตรีเล่นพูด 2 ชั่วโมงรวด แบตไมโครโฟนหมด ยังหยุดที่แกไม่อยู่...@

Bangkok Post

Bangkok Post
Circulation: 70,000
Ad Rate: 1,500

Section: First Section/7 DAYS

Date: Sunday 2 September 2012

Volume: -

No: -

Page(s): 2(Center)

Col.Inch: 8.15

Ad Value: 12,225

PRValue (x3): 36,675

Clip: Full Color

Column: WINNERS: A fine service

WINNERS

A fine service

In less than one generation, the mobile phone has gone from an unpredictable millionaire's plaything ("Hello? Hello? Are you there?") to a vital device in the hands of pretty well every citizen. Just how vital was shown when, Dtac, the second-largest network went off the air for a short time on Tuesday. Regulators of the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) hit the company with "tens of millions of baht" in fines for inconveniencing many people — precisely 130 million out of the 65 million Thais, said the NBTC. Consumers before a big company; now, there's a novel concept.

23

ไอซีทีลุย
ต่อเน็ต
ความเร็วสูง

ไอซีทีลุยต่อเน็ตความเร็วสูง 'อนุดิษฐ์' ตั้งเป้า95%/เปิดช่องที่ไอที-แคท บริหารคลื่น

“อนุดิษฐ์” แถลงผลงาน 1 ปีกระทรวงไอซีที เผยแม้ได้งบต่ำสุด 3 พันล้านบาท ทุกโครงการเดินหน้าตามนโยบาย เตรียมต่อยอดการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุมให้ได้ 95% ในปี 2563 ประกาศชัดหลังหมดสัญญาสัมปทานคลื่นความถี่ 900 และ 1800 เมกะเฮิร์ตซ์ หากเป็นประโยชน์ต่อ “ทีโอที และ แคท” ควรให้สองหน่วยงานบริหารจัดการทั้งหมด

น.อ.อนุดิษฐ์ นาคสนธ รัฐ 2563 จะครอบคลุมได้ 95% ซึ่งปัจจุบันว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ โครงสร้างพื้นฐานมีครอบคลุมแล้ว 87% และการสื่อสาร หรือ ไอซีที แถลงผลงานภายหลังดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไอซีทีครบรอบ 1 ปีตั้งแต่วันที่ 23 สิงหาคม 2554- 23 สิงหาคม 2555 ว่า แม้กระทรวงไอซีทีได้งบประมาณในปี 2554 เป็นจำนวน 3 พันล้านบาท ซึ่งได้รับการจัดสรรน้อยที่สุดถ้าเปรียบเทียบกับทุกกระทรวง แต่กระทรวงไอซีทีจะพยายามขยายเครือข่ายบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (บรอดแบนด์) ในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งปัจจุบันสามารถดำเนินการไปแล้ว 37% จากเดิมที่มีเพียง 10% เท่านั้น โดยกระทรวงไอซีทีเคยตั้งเป้าที่จะขยายโครงข่ายครอบคลุมประชากรถึง 80% ในปี 2558 และในปี

ของจำนวนประชากร

นอกจากนี้ยังตั้งเป้าติดตั้งการให้บริการ Wi-Fi ฟรี ภายใต้โครงการ Wi-Fi ฟรี ในที่สาธารณะ 30,000 จุดภายในปี 2555 นี้ ซึ่งปัจจุบันติดตั้งไปแล้ว 10,567 จุด และในอนาคตจะขยายบริการทั่วประเทศ 250,000 จุด ซึ่งขณะนี้ผู้ใช้บริการตั้งแต่เริ่มต้นโครงการแล้ว ประมาณ 279,128

รายได้

อย่างไรก็ตาม

หลังจากครบรอบ

1 ปี กระทรวงไอซีทีจะต่อยอดการเชื่อมโยงเครือข่ายสื่อสารข้อมูลหน่วยงานภาครัฐ (Government Information Network : GIN) การจัดทำโครงการ Government Cloud Service เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นฐานข้อมูลที่จะให้บริการภาครัฐได้อย่างครบวงจรโดยเฉพาะเรื่องของสถานะอนามัยและการให้บริการสถานอนามัยภาครัฐผ่านระบบเทเลเมดิซีน

น.อ.อนุดิษฐ์ กล่าวอีกว่า กระทรวงได้ดำเนินนโยบาย Smart Thailand ใน 3 ด้าน คือ 1. Smart Network ด้วยการนำโครงข่ายที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมกันนี้ยังได้จัดทำแผนปฏิบัติการ IPv6 เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านการใช้งานจาก IPv4 ไปสู่ IPv6 และการทดสอบเทคโนโลยี “4G Thailand The First 100 Mbps” ด้วย 2. Smart Government ได้ดำเนินการขยายการเชื่อมโยงเครือข่ายสื่อสารข้อมูลหน่วย

งานภาครัฐ (Government Information Network : GIN) การจัดทำโครงการ Government Cloud Service และ 3. Smart Business ดำเนินการป้องกันภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ภายใต้ศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทย (ThaiCERT)

ส่วนการดำเนินการหลังสัญญาสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่สิ้นสุดลง โดยเอไอเอส ได้รับสัญญาสัมปทานจากบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สิ้นสุดในปี 2558 ขณะที่ บริษัท ทรูมูฟ จำกัด และ บริษัท ดิจิตอลโฟน จำกัด หมดอายุภายในปี 2556 และ ดีแทค หรือ บริษัท โทเทิลแอ็คเช็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หมดอายุในปี 2561 กระทรวงได้มีการเจรจากับ กสทช. (คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) แล้วหากกสทช.เห็นว่าการ Reframing (หรือการกำหนดกรอบการจัดสรรใหม่ทั้งระบบ) เกิดประโยชน์กระทรวงก็ไม่ขัดข้อง แต่ถ้านำคลื่นความถี่กลับมาให้ 2 องค์กร คือ ทีโอที และ แคท มาบริหารจัดการและได้ประโยชน์มากกว่าก็สมควรให้สองหน่วยงานรัฐนำคลื่นความถี่มาบริหารจัดการ

“กระทรวงและกสทช. ได้มีการตั้งคณะทำงานร่วมกันทั้งหมด 10 ประเด็น และเรื่องของการ Reframing เป็นหนึ่งในการพิจารณาร่วมกันโดยกำหนดกรอบเจรจาไว้ 90 วัน”

เด็กบ้านนอกคอกนา 'ลักษมี ศรีสมเพชร' โจทย์ยิ่งยาก...ชีวิตยิ่งแกร่ง!!

“เราเจอแต่โจทย์ยากมาเกือบครึ่งชีวิต มันเลยทำให้เวลาทำอะไรจะทำอะไรตั้งใจทุ่มเทเต็มที่” เสียงลึกลงในใจหญิงเหล็ก อย่าง “ลักษมี ศรีสมเพชร” เธอกับเราเมื่อเริ่มต้นสนทนา ด้วยความเป็นโสด ยังไม่มีใครคบ ทำให้เธอ บอกว่ามีเวลาทำงานได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะใน บทบาทนักสื่อสารมวลชน นักบริหาร หรือคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่ถูกเชื้อเชิญหรือได้รับการคัดเลือกเข้าไป ล่าสุดก็ตัดสินใจลงสมัคร เสนอชื่อคัดเลือกเข้าเป็น 1 ในคณะผู้ตรวจสอบ กสทช. ด้วยเจตนารมณ์ที่ต้องการช่วยเพิ่มโอกาส ที่ทาง ให้คนวงการเดียวกันในต่าง จังหวัดบ้าง...

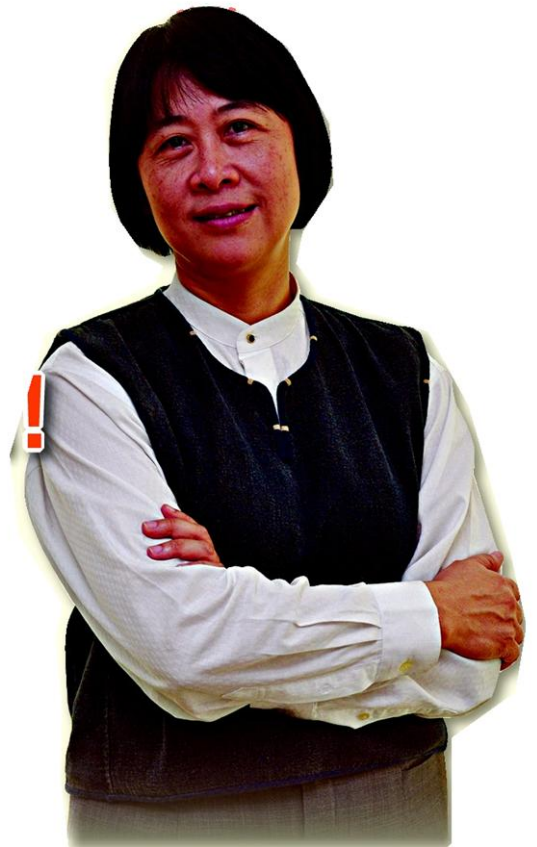
ลักษมีเป็นคนเชียงใหม่โดยกำเนิด และชอบยึดติดปากแทนคำว่า “เป็นคนบ้านนอก” และยังติดบ้านมากเพราะไม่เคยห่างบ้านนานเกิน 1 เดือนสักครั้งในชีวิต ครอบครัวเดิมทำธุรกิจบันเทิงในเชียงใหม่ เคยมีวงลูกทุ่งชื่อ “ศรีสมเพชร” ตระเวนเล่นอยู่หลายปี จนเมื่อยุบวงลงก็มาทำธุรกิจโฆษณาเป็นเจ้าแรก ๆ ที่มีห้องบันทึกเสียงในเชียงใหม่ ทำให้คลุกคลีกับนักจัดรายการและงานวิทยุโดยตลอด เธอเคยเป็นนายกสมาคมนักจัดรายการวิทยุ-โทรทัศน์ และผู้สื่อข่าวจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษามีปริญญา มีประกาศนียบัตรหลายสาขาหลายใบ ทั้ง

กับ ดุสิต นนทะนาคร
อดีตประธานหอการค้าไทย

ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, รัฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์, บริหารธุรกิจ ธรรมศาสตร์ แดม ชณะนี้ยังลงเรียนนิติศาสตร์พร้อมกับหลานชาย ที่จุฬา อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีประกาศนียบัตร ทั้งจากสถาบันพระปกเกล้า และสำนักงานศาลปกครอง เป็นคณะกรรมการหลายต่อหลายชุด ตั้งแต่ คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) จังหวัดเชียงใหม่, รองประธานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่, กรรมการ สรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ด้านวิทยุกระจายเสียง, คณะกรรมการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ตำแหน่งยาวเพื่อย แต่ยังไม่ออกตัวว่าเรียนไม่เก่ง แต่พยายาม เพราะความอยากรู้ ไม่ยอมหยุดเรียนรู้... แม้อายุจะมากขึ้น “ถ้าไม่

“...แต่ละเรื่องไม่เคยง่าย เรียกว่าทบทวนแบบวนๆ เปิดแบบโค่น...”

เราคงจับได้พร้อมกับหลาน และที่อยากเรียนรู้

กับทีมงานหอการค้าเชียงใหม่

มาก ๆ เพราะคิดว่าถ้าเพิ่ม
พูนความรู้ น่าจะมีประโยชน์
มีมุมมองที่ช่วยให้ทำงาน
ได้ดีขึ้น”

แม้คลุกคลีดีมีงานด้านสื่อมาตลอด
แต่เธอบอกเราว่า ตอนนั้นคิดว่าอะไรที่ครอบครัวทำจะ
ไม่อยากจะทำ สุดท้ายยังหนีไม่พ้น ทำอยู่ก็ต้อง
มาสานต่องานของครอบครัว ในปี 2539 หลัง
สมาคมนักจัดรายการวิทยุ-โทรทัศน์และผู้สื่อข่าว
เชียงใหม่ตั้งได้ไม่นาน คุณพ่อก็เสียชีวิต เธอต้องลงมา
ทำงานเต็มเวลา ตอนนั้นอายุ 30 กว่า ๆ คิดการ
ใหญ่ทำนั่นทำนี่ พอปี 2540 ฟองสบู่แตกก็โดนกับ
เขาด้วย ทำให้ต้องวิ่งหาลูกค้าใหม่ ๆ จึงตัดสินใจ
ลงมาที่กรุงเทพฯ หาเพื่อน หาฐานลูกค้า

“เดิมมีลูกค้าที่เชียงใหม่ก็คิดว่าพอใจแล้ว
แต่พอเกิดวิกฤตก็คิดว่าต้องหาทางใหม่ วิ่งเข้ามา
กรุงเทพฯ บ้านนอกมาก ถูกตำรวจจราจรจับวันวัน
วันเลย เพราะไม่รู้ทาง จอดรถผิด อยากหาเพื่อน
คิดว่าเพื่อนที่ดีที่สุดคือเพื่อนที่เรียนหนังสือด้วยกัน
บอกแล้วตก ตอนนั้นคิดหาที่เรียนเพื่อหาเพื่อน

เลย เคยไปขอ
เรียนที่คณะ
พาณิชยและ
การบัญชี

ธรรมศาสตร์ ขอเข้าไปนั่งฟัง ไม่เอาเกรด ปรากฏ
ว่าไม่ได้ เขาก็บอกให้เราไปสอบเข้าก่อน ความ
น้อยใจทำให้ฮึด แวะร้านหนังสือซื้อหนังสือมาอ่าน
เอง ไปสอบเข้าปรากฏว่าสอบได้ ก็ได้เรียน”

ย้อนไปทำงานด้านต่าง ๆ ที่ทำ อาทิ ใน
หมวกนายกสมาคมนักจัดรายการวิทยุ-โทรทัศน์ฯ
จังหวัดเชียงใหม่ ตอนนั้นเธอเป็นหัวแรงหลักในการ

ผลักดันให้เกิดการ “อบรมเตรียมความพร้อม” ให้
แก่ผู้ที่สนใจในแวดวงสื่อสารมวลชน ในภาคเหนือ
ต่อเนื่องหลายครั้ง อาทิ จัดสัมมนาจุดปฏิบัติการ
เรียนรู้วิทยุชุมชน, การฝึกทักษะเตรียมความพร้อม
การเป็นผู้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ
โทรทัศน์ในภาคเหนือ ต่อเนื่องถึง 3 ครั้ง สร้างผู้
ประกาศและบุคลากรคุณภาพประดับวงการหลาย
ต่อหลายคน ซึ่งเหตุที่ต้องผลักดันเรื่องนี้...

“โอกาสตัวเดียวเลย เราเห็นว่าคน
ต่างจังหวัดเขาขาดโอกาสกว่ามาก บางคนเดิน
ทางลงมาสอบเป็นผู้ประกาศเป็นสิบครั้ง แต่ก็ไม่ได้
เสียเงิน เสียเวลา เสียโอกาส เลยติดต่อกับ
กรมประชาสัมพันธ์ ขอให้ไปจัดอบรมสัญจร
ได้ไหม เชิญราชบัณฑิตมาช่วยสอนอักขระ การ
ออกเสียง เพื่อเพิ่มทักษะ หลังจากอบรมเรามา
ดูสถิติของผู้เข้าอบรมที่สอบได้ ก็ถือว่าอยู่ใน
ระดับที่น่าพอใจ”

ขณะที่อีกครึ่งหนึ่ง มีเพื่อน ๆ และผู้ใหญ่
หลายคนแนะนำว่าเธอน่าจะลองลงสมัคร
คัดเลือก “กรรมการ กสทช.” แม้เธอจะ
มองว่าตัวเองโนเนม แต่ก็คิดว่าน่าจะลองดู
ถ้าเข้าไปได้น่าจะช่วยเพิ่มโอกาสให้คน
ต่างจังหวัดมากขึ้น ซึ่งเป็นเจตนารมณ์
มาตลอด

“โนเนมมาก ไม่มีใครรู้จัก
เลย เหมือนมวยวัด แต่ละทำ
นี้มีก็เนมทั้งนั้น แต่เราคิดว่าถ้า
หากได้เข้าไปสักครั้งสองครั้ง ก็
ยังดี สรุปรูปร่างไม่ได้ แต่ดีใจที่ได้มา
ถึง 69 คะแนน แม้ทำที่ชนะเราไปเพียง 4
คะแนนเท่านั้น”

ส่วนครั้งนี้ การลงสมัครเพื่อเป็น “ผู้
ตรวจสอบ กสทช.” หรือกรรมการติดตาม
และประเมินผลการปฏิบัติงาน ที่จะต้องผ่าน
การคัดเลือกจากวุฒิสมาชิก เธอเป็น “ผู้หญิง”
หนึ่งเดียวที่ลงชิงชัย เพราะหลายคนบอกให้ลอง
สมัคร เพื่อนักจัดรายการต่างจังหวัดที่เคย
อบรมกับเธอจนสอบผู้ประกาศได้ก็โทรฯ มาให้
กำลังใจ บอกให้ลองดู ถ้าเข้าไปได้จะทำให้คน
ต่างจังหวัดมีโอกาสมากขึ้น แต่ก็มีหลายคนถาม
ว่าลงสมัครเพราะอยากเช็กบิลหรือเปล่า??
“ไม่ แม้แต่จะคิด”

“คิดเพียงแค่ว่า ความรู้ประสบการณ์
ที่สั่งสมมา น่าจะช่วยงานได้ เราเปรียบเหมือน
มวยวัด แต่ความที่เราเจอแต่โจทย์ยากมา
ตลอด คิดเพียงแค่ว่าถ้ามีโอกาสก็ต้องชกให้
ดีที่สุด ทำให้เต็มที่ แค่นั้นก็ดีใจแล้ว” เธอย้ำ
จุดยืนหนักแน่น เป็นจุดยืนของอีกหนึ่งบุคคล อีก
หนึ่งชีวิต ที่น่าจับตา น่าติดตาม...

เธอคนนี้... “ลักษมี ศรีสมเพ็ชร”.

เจอแต่ 'หิน'...จน 'เก๋'

ร่วมจัดรายการวิทยุ

ลักษมีเล่าว่า สมัยเรียนมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นประธานชมรมนาฏศิลป์และดนตรีไทย ต้องจัดงาน แต่ตอนนั้นมีการประท้วงภายในรุนแรง มีการสั่งห้ามชุมนุมจัดกิจกรรมเกิน 5 คน ไม่มีใครให้สถานที่จัดงาน

จึงไปขอความช่วยเหลือจาก นพ.เกษม วัฒนชัย ซึ่งเป็นรองอธิการบดี ขณะนั้น “ท่านพาเราขับรถไปคุยกับสำนักหอสมุดเพื่อให้เราใช้สถานที่ ตอนนั้นดีใจซาบซึ้งพระคุณท่านมาก คือท่านไม่ช่วยก็ได้ หรือแค่ยกหูโทรศัพท์ให้เราไปเดินเรื่องเองก็ได้ แต่ท่านกลับขับรถพาเราไปรับรองกับผู้ใหญ่ด้วยตัวเองเลย เป็นความรู้สึกที่ดีที่มีต่อท่านตราบนานวัน”

อีกเรื่องตอนปี 2552 เป็นรองประธานหอการค้าเชียงใหม่ หอการค้าเชียงใหม่ได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ 27 ขึ้น ตามธรรมเนียมที่ทำมา ต้องเชิญ “นายกรัฐมนตรี” มาเปิดงาน ตอนนั้นเป็น อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งพอกลุ่มคู่ขัดแย้งในจังหวัดทราบเรื่อง

สถานการณ์ก็ระอุ โดนใจคิดว่าเป็นคนฝั่งนั้นฝั่งนี้ มีข่าวไม่ได้ออกมาตลอด นายกฯ ก็ยืนยันว่าจะมา ในฐานะเจ้าภาพก็ต้องเตรียมพร้อม ถึงขนาดต้องประชุมหน่วยงานทั้งหมดเพื่อวางแผนรับมือกรณีฉุกเฉิน ดูกันถึงขั้นหากพาหนีจะหนีไปไหน มีแผนหนึ่ง-สอง-สาม ตึกไหนมีความเสี่ยง ถนนตรงไหนเป็นยังงี้ดูกันหมด สุดท้ายนายกฯ ตัดสินใจไม่มา งานก็ผ่านไปได้ เป็นประสบการณ์ระทึกใจ-ประทับใจอีกหน

“เรียกว่างานเข้าทีเดียว ทำเอาหายใจไม่ทั่วท้อง ชีวิตเราเจอแต่โจทย์ยาก มันเลยผลักดันให้เราต้องพยายามเป็นพิเศษ ถ้าไม่มีตรงนี้คงถอดใจไปแล้ว เพราะแต่ละเรื่องไม่เคยง่าย เรียกว่าชกแบบมวยวัดฟัดแบบไก่ชนทีเดียว แต่เมื่อผ่านได้เราก็ภูมิใจนะ” ลักษมีเล่าถึงประสบการณ์...

ศิริโรจน์ ศิริแพทย์ : เรื่อง
วรพรรณ เลอสิทธิศักดิ์ : ภาพ